

Rop från fängelset

När jag för tjugofem år sedan satt i en mörk och kall fängelsecell, kände jag mig totalt övergiven och desperat. Jag hade blivit tagen på bar gärning med hundra kilo marijuana.

I ren förtvivlan böjde jag knä och ropade till Gud och sa,

- Förlåt mig! Hjälp mig om du kan.

Det blev början till min omvändelse. Gud hörde mitt rop och hjälpte mig på ett märkligt sätt. Men det tog ett år innan jag kapitulerade och överlämnade mig helt och hållet till honom. Gud är snabb att höra våra förtvivalade rop. Problemet är när vi sedan får hjälp, så glömmer vi lätt bort Guds ingripande och fortsätter våra liv som tidigare. Men även om vi glömmer bort Gud, så glömmer inte Han oss. Vi är märkta för livet och förr eller senare så hittar vi hem.

Jesus säger: ”Den som söker han finner, när han söker med hela sitt hjärta”. Det är väl där vi ofta brister. Det är lätt att ropa till Gud i motgång, men svårare i framgång.

Två av mina skyddslingar från Cafeét för de hemlösa har varit med om liknande upplevelse som mig. Vi kan kalla dem Patrik och Erik. Patrik var en riktig partykille. Han älskade att gå ut och dansa och ragga vackra tjejer. Droger var en del av festandet. Men Patrik klarade av att behålla sitt arbete, fast måndagarna var otroligt sega. En dag kom polisen och hämtade honom på arbetsplatsen. De satte på handbojor och tog Patrik till häktet utan att säga varför. Han greps av panik och frågade,

- Vad har jag gjort? Varför häktar ni mig? Inte förrän dagen därpå fick Patrik reda på att han var anklagad för mord. Hur kunde detta vara möjligt? Han var oskyldig. Allt var så överkligt. Efter ett par dagar kände sig Patrik helt förvirrad. Tänk om han hade gjort något under drogers inflytande som han inte kom ihåg? Tanken gjorde honom förfärad.

Patrik var desperat och bad att få prata med en präst. Egentligen trodde han inte på Gud men Patrik behövde prata med någon. Prästen utmanade honom och frågade,

- Skulle du tro på Gud om han hjälpte dig ur denna situation? Självklart, svarade Patrik. De bad tillsammans. Samma eftermiddag blev han frigiven. Den rätta gärningsmannen hade blivit funnen. Detta skakade naturligtvis upp Patrik men inte tillräckligt. Han resonerade med sig själv. Tänk om det var en slump? Han hade säkert blivit frigiven även om han inte bett. Men han blev märkt och har varit en ständig sökare sen dess. Patrik har ännu inte tagit steget helt ut och överlämnat sig till Gud. Han dras till den kristna gemenskapen och är en nyfiken medlem i vår husgrupp.

Erik hade gått på heroin i många år. Han var slav under denna djävulska drog. Livet gick ut på att hitta pengar till sitt missbruk. I en knarkarkvart dog hans bästa kompis av en överdos. När polisen kom blev Erik häktad och anklagad för vållande av annans död. Han gick igenom en hemsk avtändning från heroinet i sin cell, samtidigt som ångesten bara välldes över honom när han såg sig själv sitta i fängelset många år framöver. Erik bad att få prata med en präst. Tillsammans bad de att Gud skulle hjälpa honom. Erik fick en Bibel som han började läsa. Det var ju en riktig häftig bok, även om han inte förstod allt. En månad senare blev Erik frigiven. Han blev också märkt efter detta, men det tog många år innan Erik hittade hem. För ett halvår sedan blev Han frälst, döpt och andedöpt och tjänar nu Gud istället för drogen.

”Han böjde sig till mig och hörde mitt rop och drog mig upp ur fördärvets grop. Han ställde mina fötter på en klippa och gjorde mina steg fasta och lade i min mun en ny sång....”

Ps. 40: 1-4